

Medlem af Inatsisartut Saxtorph Didriksen, Siumut
HER

Svar på § 37 Spørgsmål nr. 2014-055 SADI Rubini nangitaaq

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 37, har du fremsat nedenstående spørgsmål til Naalakkersuisut i forlængelse af Svar på § 37 spørgsmål nr. 2014-032 vedrørende Smykkestensenhed, som hermed besvares.

1. Hvilket selskab er der tale om?

Der er tale om selskabet True North Gems.

2. Når der ikke er udstedt tilladelse om udvinding af rubin, hvem har så ejerskabet af den rubin der er udvundet i prøver? Har selskabet eller det grønlandske samfund ejerskabet?

Det grønlandske samfund har ejerskabet over mineraler, som er udtaget under en efterforskningstilladelse. Ved meddelelse af en udnyttelsestilladelse får selskabet tilladelse til at udnytte mineralerne i ressourcen og dermed også retten til at udnytte de tidligere udvundne mineraler under efterforskningstilladelsen.

3. Såfremt Grønland ejer de udvundne rubiner, hvorfor er disse værdier, som potentielt kan værdiforøges, ikke placeret i Grønland?

Som en del af efterforskningen, udtages prøver til processering og analyse med det formål, at klarlægge om forekomsten er af en størrelse og kvalitet, som gør det muligt at opstarte minedrift. Processeringen og analyserne kan foretages forskellige steder i verden, alt efter, hvor ekspertisen indenfor det pågældende område ligger.

I tilfældet True North Gems, har selskabet under efterforskningstilladelsen fået tilladelse til at slibe nogle af de smykkesten, der er indsamlet i efterforskningsfasen. Slibningen er blevet foretaget i Canada, Brasilien, Sri Lanka, Kina og Thailand. De slebne smykkesten giver viden om den kvalitet, man vil kunne forvente at finde i forekomsten, og er en af de faktorer som er med til at afgøre, om projektet er rentabelt. Selskabet har desuden benyttet de slebne smykkesten til fremvisning overfor potentielle investorer.

4. Man medtager korund på mine spørgsmål; hvad er det for en mineral der her er tale om og er der andre end rubin der arbejdes for at udvinde ved Qeqertarsuatsiaat?

Mineralet korund har to smykkestensvarianter, dvs. to typer af mineralet korund som kan have smykkestenskvalitet. Disse to smykkestensvarianter er rubin og safir.

5. I forbindelse med høringen i Qeqertarsuatsiaat spurgte man fra borgernes side om man ikke kan stable et laboratorium op til undersøgelserne, hvortil man svarede at det ikke kunne lade sig gøre, idet man skulle benytte giftige stoffer ved sådanne undersøgelser. Hvilket giftstof er her tale om og som skal benyttes i Nuuk og hvor vil man gøre sig af giftstoffet efter endt brug?

Der er tale om flussyre, som vil blive benyttet i forbindelse med at få adskilt smykkestenen fra rester af den bjergart, den sad i før brydning. Flussyren vil efter endt brug blive neutraliseret i laboratoriet så det ikke længere er en syrlig væske. Den

14. marts 2014
Sagsnr. 2014-095953
Dok. Nr. 1483750

Postboks 1601
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 56 00
E-mail: isiin@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

neutraliserede væske vil herefter blive filtreret og tørret ind til et uopløseligt pulver. Både den faste og flydende del vil i første omgang sendes væk til bortskafning uden for Grønland.

6. Hvem har det grundlæggende legitime krav på det stykke land hvor der skal udvindes rubiner? Selskabet eller det grønlandske samfund?

Grønland har ejendomsretten til at råde over og udnytte råstoffer i den grønlandske undergrund. En rettighedshaver kan efter råstofloven få en tilladelse, der giver ret til at udnytte mineraler.

7. Hvor stor en politisk støtte har den befolkningsgruppe der laver smykkesten?

Smykestensområdet og den del af befolkningen som beskæftiger sig med smykkesten, har stor politisk støtte. Med hjemtagelsen af råstofområdet pr. 1. januar 2010, er der i råstofloven og i en senere lovændring til råstofloven på en række områder, sikret rettigheder for lokalbefolkningen til indsamling af bl.a. smykkesten.

Der arbejdes derudover på en række tiltag som skal være med til at sikre bedre viden om småskalapotentialet i Grønland, ikke mindst i forhold til mulige småskalaforekomster og mulighederne for at bryde disse lokalt.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Jens-Erik Kirkegaard